

No. 41609

**Belgium
and
Lithuania**

Agreement between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Republic of Lithuania on police co-operation. Vilnius, 19 November 2003

Entry into force: *1 July 2005 by notification, in accordance with article 16*

Authentic texts: *Dutch, English, French and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 5 July 2005*

**Belgique
et
Lituanie**

Accord entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République de Lituanie relatif à la coopération policière. Vilnius, 19 novembre 2003

Entrée en vigueur : *1er juillet 2005 par notification, conformément à l'article 16*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais, français et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Belgique, 5 juillet 2005*

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**VERDRAG
TUSSEN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE REGERING VAN DE REPUBLIEK LITOUWEN
BETREFFENDE DE POLITIESAMENWERKING**

**VERDRAG
TUSSEN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE REGERING VAN DE REPUBLIEK LITOUWEN
BETREFFENDE DE POLITIESAMENWERKING**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË

EN

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK LITOUWEN

hierna genoemd de "Verdragsluitende Partijen",

Zich baserend op de bezorgdheid om de vriendschappelijke betrekkingen en de samenwerking tussen de Verdragsluitende Staten te bevorderen, en in het bijzonder op de gemeenschappelijke wens om een nauwere politiesamenwerking tot stand te brengen ;

Zich baserend op de wens om deze politiesamenwerking te versterken in het kader van de internationale overeenkomsten inzake het respect van de fundamentele rechten en plichten die ondertekend zijn door de Verdragsluitende Partijen, namelijk het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950, alsook het Verdrag Nr. 108 van de Raad van Europa van 28 januari 1981 inzake de bescherming van personen op het vlak van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens ;

Overwegende dat de internationaal georganiseerde criminaliteit een zware bedreiging vormt voor de sociaal-economische ontwikkeling van de Verdragsluitende Partijen, en dat de recente ontwikkelingen van de internationaal georganiseerde criminaliteit de werking van hun openbare overheden in gevaar kunnen brengen ;

Overwegende dat het noodzakelijk is om een efficiënte en doeltreffende internationale politiesamenwerking uit te bouwen om georganiseerde misdaad te voorkomen en te bestrijden waarin is voorzien door het Verdrag van 12 december 2000 van de Verenigde Naties betreffende de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit ;

Zich baserend op de nationale wetgeving van elke Verdragsluitende Partij en rekening houdende met de internationale engagementen van de Verdragsluitende Partijen ;

hebben besloten om onderhavig Verdrag af te sluiten.

DEFINITIES

Artikel 1

In onderhavig Verdrag verstaat men onder :

1. Internationale mensenhandel

Elk opzettelijk gedrag zoals hierna beschreven :

- 1) het betreden van het grondgebied van de Verdragsluitende Staat, de doorreis, het verblijf op of het verlaten van dit grondgebied vereenvoudigen indien daarvoor gebruik is gemaakt van dwang, meer bepaald geweld of bedreiging, of wanneer gebruik gemaakt wordt van bedrog, misbruik van gezag of andere vormen van onder druk zetten, in die mate dat de persoon geen andere reële of aanvaardbare keuze heeft dan zich te onderwerpen aan die druk ;
- 2) het uitbuiten op om het even welke wijze van een persoon, wetende dat hij het grondgebied van de Verdragsluitende Staat binnengekomen is, er doorreist of er verblijft in omstandigheden die vermeld werden in punt 1).

2. Seksueel misbruik van kinderen

De inbreuken die opgenomen zijn in artikel 34 van het Verdrag van de Verenigde Naties over de rechten van het Kind van 20 november 1989, met inbegrip van de productie, de verkoop, het verdelen of andere vormen van handel in pornografisch materiaal waarbij kinderen betrokken zijn, en het bezit van dit materiaal voor persoonlijke doeleinden.

3. Technische ondersteuning

Onder technische ondersteuning verstaat men de bijstand die wordt verleend aan politie- en immigratiediensten onder de vorm van logistieke steun.

4. Criminaliteit in verband met nucleair en radioactief materiaal

De inbreuken opgesomd in art. 7 § 1 van het Verdrag inzake de Fysieke Bescherming van Nucleair Materiaal, ondertekend in Wenen en in New York op 03 maart 1980.

5. Witwassen van geld

De inbreuken zoals opgesomd in artikel 6 paragrafen 1 tot 3 van het Verdrag van de Raad van Europa inzake witwassen, opsporen, in beslag nemen en confisqueren van de voorwerpen die voortkomen uit de misdaad, ondertekend te Straatsburg op 08 november 1990, met de beperking die werd opgetekend in het goedkeuringsdocument van de Republiek Litouwen.

6. Georganiseerde misdaad

Elk misdrijf dat wordt gepleegd in het kader van de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit zoals voorzien in de Conventie van 12 december 2000 van de Verenigde Naties betreffende de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit.

7. Persoonsgegevens

Alle informatie betreffende een geïdentificeerde of een te identificeren fysiek persoon.

8. Te identificeren persoon

De persoon die rechtstreeks of onrechtstreeks kan worden geïdentificeerd, met name met als referentie een identificatienummer of één of meerdere specifieke elementen die eigen zijn aan zijn fysieke, fysiologische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit.

9. Verwerking van persoonsgegevens

Elke operatie of reeks operaties die al dan niet met behulp van geautomatiseerde procédés wordt uitgevoerd op persoonsgegevens zoals het verzamelen, opslaan, organiseren, behoud, aanpassen en wijzigen, verwijderen, consulteren, gebruiken, communiceren door transmissie, verdelen of andere vormen van het ter beschikking stellen, bijebrengen, verbinden, alsook het beschermen, het wissen of het vernietigen.

10. Verdovende middelen

Alle substanties, zowel plantaardige als synthetische, die voorkomen in Tabel I of Tabel II van het Enkelvoudig Verdrag inzake Verdovende Middelen dat op 30 maart 1961 in New York werd ondertekend. Elk navolgend Verdrag waarbij de lijst van verdovende middelen wordt gewijzigd en/of uitgebreid, zal van toepassing zijn.

11. Psychotrope substantie

Alle substanties, plantaardige of synthetische, of alle natuurlijke producten vermeld in Tabel I, II, III of IV van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake psychotrope stoffen van 21 februari 1971. Elk navolgend Verdrag waarbij de lijst van verdovende middelen wordt gewijzigd en/of uitgebreid, zal van toepassing zijn.

12. Illegale handel in verdovende middelen of psychotrope stoffen

De term 'illegale handel' omvat de teelt, de vervaardiging of de handel in verdovende middelen of psychotrope stoffen die strijdig zijn met de doelstellingen van het Verdrag van 30 maart 1961 inzake verdovende middelen, het Verdrag van 21 februari 1971 inzake psychotrope stoffen of het Verdrag van de Verenigde Naties van 19 december 1988 betreffende de sluishandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen.

13. Dringend Verzoek

Een verzoek is dringend indien de inachtneming van de formele administratieve procedure door de centrale instanties de preventie- of opsporingsactie dreigt te hinderen of te schaden.

14. De bevoegde Centrale Instellingen van de Verdragsluitende Partijen zijn :

Voor de Republiek Litouwen – de politieafdeling bij het ministerie van Binnenlandse Zaken ;

Voor het Koninkrijk België – het Commissariaat-generaal Directie van het Beleid inzake Internationale Politiesamenwerking (CGI) en Algemene Directie Operationele Ondersteuning (DGS).

15. **De bevoegde Ministers van de Verdragsluitende Partijen zijn :**
- Voor de Republiek Litouwen, de Minister van Binnenlandse Zaken ;
- Voor het Koninkrijk België, de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie.
16. De bevoegde centrale instellingen van de Verdragsluitende Partijen lichten elkaar schriftelijk in over de bevoegde overheden in het kader van onderhavig Verdrag.

DOMEINEN VAN SAMENWERKING

Artikel 2

1. Elke Verdragsluitende Partij verbindt er zich toe om aan de andere Partij haar volledige samenwerking te bieden op politieel vlak, met inachtneming van haar nationale wetgeving en de voorwaarden vastgelegd in dit Verdrag.
2. De Partijen zullen samenwerken op het vlak van preventie, repressie en vervolging van zware misdrijven die onder georganiseerde misdaad vallen (hierna zware misdrijven), met name :
 - 1) delicten tegen het leven, de vrijheid, de gezondheid en de fysieke integriteit van personen ;
 - 2) delicten in verband met productie van en illegale handel in drugs, psychotrope stoffen en precursoren ;
 - 3) illegale immigratie ;
 - 4) proxenetisme, mensensmokkel en seksueel misbruik van kinderen ;
 - 5) afpersing van geld ;
 - 6) diefstal, trafiek en illegale handel in wapens, munitie, springstoffen, radioactieve stoffen, nucleaire stoffen en andere gevaarlijke stoffen ;
 - 7) vervalsingen (vervaardiging, namaak, verandering en verdeling) van betaalmiddelen, cheques en waardepapieren ;
 - 8) criminaliteit op het vlak van handelsverkeer en financieel verkeer ;
 - 9) delicten tegen goederen, onder meer diefstal, trafiek in kunstwerken en historische voorwerpen ;
 - 10) diefstal, illegale handel en trafiek in motorvoertuigen en vervalsing en gebruik van vervalste documenten voor voertuigen ;
 - 11) witwassen van geld.

3. De zware misdrijven die niet in artikel 1 worden opgesomd, worden beoordeeld door de bevoegde centrale instellingen van de Verdragsluitende Partijen op basis van hun nationale wetgeving.

Artikel 3

De samenwerking tussen de Verdragsluitende Partijen zal eveneens betrekking hebben op :

- 1) de opsporing van verdwenen personen en hulp bij de identificatie van niet-geïdentificeerde lijken ;
- 2) de opsporing op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij van gestolen, verdwenen, verduisterde of verloren voorwerpen op het grondgebied van de andere Partij.

Artikel 4

De Verdragsluitende Partijen zullen samenwerken in de in de artikels 2 en 3 vermelde domeinen via :

- 1) uitwisseling van informatie tussen de bevoegde overheden van de Verdragsluitende Partijen ;
- 2) uitwisseling van materiaal volgens de mogelijkheden ;
- 3) technische en wetenschappelijke ondersteuning, expertises en levering van gespecialiseerd technisch materiaal ;
- 4) uitwisseling van ervaringen in de domeinen beoogd in de artikels 2 en 3 van onderhavig Verdrag ;
- 5) samenwerking op het vlak van de beroepsopleiding en voortgezette opleiding van het personeel ;
- 6) hulp bij de voorbereiding van de uitvoering van verzoeken tot rechtshulp van de bevoegde overheden.

WEDERZIJDSE BIJSTAND

Artikel 5

1. Om hun engagement in dit Verdrag na te komen, bieden de Verdragsluitende Partijen elkaar bijstand en staan ze in voor een nauwe en permanente samenwerking. Zij zullen met name alle relevante en belangrijke gegevens uitwisselen.

2. De centrale bevoegde instellingen van de Verdragsluitende Partijen zoals bedoeld in artikel 1 van onderhavig Verdrag zullen elkaar informatie verstrekken en onderling bijstand verlenen op basis van de schriftelijk ingediende aanvragen tot bijstand. Deze samenwerking kan de vorm aannemen van een permanent contact via de aan te stellen verbindingsofficieren.
3. In het verzoek om bijstand moeten alle gedetailleerde inlichtingen staan die nodig zijn voor de uitvoering van de bijstand, en deze moeten vergezeld zijn van eensluitende afschriften van de documenten die kunnen helpen bij de uitvoering van de aanvraag.
4. Indien het onmogelijk is om de vraag via de in paragraaf 3 van dit artikel vermelde weg tijdig te stellen, kan de bevoegde overheid van de verzoekende Partij op uitzonderlijke wijze en slechts bij dringendheid de vraag rechtstreeks aan de bevoegde overheid van de aangezochte Partij stellen. Deze laatste kan dan onmiddellijk antwoorden. De verzoekende bevoegde overheid moet zo snel mogelijk de bevoegde centrale dienst in de aangezochte Verdragsluitende Partij op de hoogte brengen van haar vraag waarbij het dringend karakter moet worden gemotiveerd.
5. Het verzoek moet zo snel mogelijk worden uitgevoerd. De centrale bevoegde instellingen van de Verdragsluitende Partijen kunnen eventueel extra informatie vragen om de aanvraag gemakkelijker te kunnen uitvoeren.
6. Wanneer de bevoegde overheid van de Verdragsluitende Partij niet in staat is bijstand te verlenen, maakt zij de aanvraag over aan een andere bevoegde overheid van de Verdragsluitende Partij die ze wel kan uitvoeren.
7. In specifieke gevallen heeft elke Verdragsluitende Partij het recht om op eigen initiatief en overeenkomstig de nationale wetgeving aan de betrokken Verdragsluitende Partij informatie te verstrekken die belangrijk kan zijn met het oog op het verlenen van bijstand voor de preventie en repressie van inbreuken of om bedreigingen ten opzichte van de openbare orde en veiligheid te voorkomen.
8. De Verdragsluitende Partijen verbinden zich ertoe dat de bijstand wordt verleend tussen hun politiediensten, met inachtneming van het nationaal recht en binnen de grenzen van hun bevoegdheden, met het oog op de preventie en opsporing van strafbare feiten, op voorwaarde dat het nationaal recht van de verzoekende Verdragsluitende Partij het verzoek of de uitvoering ervan niet voorbehoudt aan de gerechtelijke of andere openbare instanties.

Artikel 6

Elke informatie die door de aangezochte Verdragsluitende Partij wordt verstrekt krachtens onderhavig Verdrag kan door de verzoekende Verdragsluitende Partij slechts als bewijsmiddel voor de ten laste gelegde feiten worden gebruikt na een verzoek om rechtshulp overeenkomstig de internationale regels die van toepassing zijn in de twee Verdragsluitende Partijen.

Artikel 7

De verzoekende bevoegde autoriteit moet de graad van vertrouwelijkheid waarborgen die de aangezochte bevoegde autoriteit van de andere Partij aan de informatie heeft toegekend. De graden van veiligheid zijn deze gebruikt door EUROPOL.

DETACHERING VAN DE VERBINDINGSOFFICIEREN

Artikel 8

1. Om hun samenwerking te verbeteren en te versnellen en om onderhavig Verdrag op een degelijke wijze in de praktijk om te zetten, kunnen de Verdragsluitende Partijen verbindingsofficieren van de ene Verdragsluitende Partij voor bepaalde of onbepaalde tijd bij de andere Verdragsluitende Partij detacheren.
2. Het detacheren van verbindingsofficieren voor bepaalde of onbepaalde tijd is erop gericht de samenwerking tussen de Verdragsluitende Partijen te bevorderen en te versnellen. In het bijzonder dienen er afspraken gemaakt te worden inzake ondersteuning :
 - 1) in de vorm van informatie-uitwisseling met het oog op preventieve en repressieve bestrijding van de criminaliteit ;
 - 2) op het vlak van de uitvoering van verzoeken om rechtshulp in strafrechtelijke aangelegenheden ;
 - 3) bij de opdrachten van de overheden die belast zijn met het toezicht op de buitengrenzen en de immigratie ;
 - 4) bij de opdrachten van de overheden van de Verdragsluitende Partijen die belast zijn met het voorkomen van de bedreigingen voor de openbare orde.
3. De taak van de verbindingsofficieren bestaat erin advies te verstrekken en bijstand te verlenen. Zij zijn niet bevoegd om politiemaatregelen autonoom uit te voeren. Ze verstrekken informatie en voeren hun taken uit in het kader van de richtlijnen die hun werden gegeven door de Verdragsluitende Partij waarvan ze afkomstig zijn en door de Verdragsluitende Partij waarbij ze gedetacheerd zijn. Ze brengen regelmatig verslag uit aan het bevoegde centrale orgaan van de Verdragsluitende Partij waarbij ze gedetacheerd zijn.
4. De Verdragsluitende Partijen kunnen overeenkomen dat de verbindingsofficieren van de ene Verdragsluitende Partij die gedetacheerd zijn bij derde landen eveneens de belangen van de andere Verdragsluitende Partij vertegenwoordigen.

BESCHERMING VAN PERSOONSGEGEVENS

Artikel 9

1. Wat de verwerking en de overmaking van persoonsgegevens, in toepassing van onderhavig Verdrag, betreft, verbinden de Verdragsluitende Partijen er zich toe de persoonsgegevens te beschermen volgens de beginselen van het Verdrag van de Raad van Europa van 28 januari 1981 ter bescherming van personen op het vlak van automatische verwerking van persoonsgegevens en van de Aanbeveling A (87) 15 van 17 september 1987 van het Comité van Ministers van de Raad van Europa die het gebruik van persoonsgegevens voor politiedoeleinden regelt.
2. De verwerking van de persoonsgegevens die overeenkomstig onderhavig Verdrag worden overgemaakt, is onderworpen aan het respectieve nationale recht van elke Verdragsluitende Partij alsmede aan de volgende bepalingen :

- 1) de Verdragsluitende Partij waarvoor de persoonsgegevens bestemd zijn, mag de gegevens alleen gebruiken voor de doeleinden waarvoor dit Verdrag in de verwerking van dergelijke gegevens voorziet en met inachtnaam van hetgeen wordt bepaald door de Verdragsluitende Partij die de gegevens verstrekt. Het gebruik van de gegevens voor andere doeleinden is uitsluitend mogelijk na voorafgaande toestemming vanwege de Verdragsluitende Partij die de gegevens overmaakt en met inachtneming van de wetgeving van de Verdragsluitende Partij waarvoor de gegevens bestemd zijn ;
 - 2) de persoonsgegevens mogen alleen worden gebruikt door openbare overheden van de Verdragsluitende Partij die een taak of functie uitvoeren binnen het geheel van de doeleinden waarin is voorzien in dit Verdrag, meer bepaald in artikel 2 en 3. De centrale bevoegde instellingen van de Verdragsluitende Partijen moeten de lijst van de openbare overheden die de persoonsgegevens mogen gebruiken, uitwisselen ;
 - 3) de Verdragsluitende Partij die de gegevens overmaakt, moet erop toezien dat ze juist en volledig zijn. Indien zij op eigen initiatief of als gevolg van een vraag van de betrokken persoon vaststelt dat de verstrekte gegevens onjuist zijn of niet overgemaakt dienden te worden, moet(en) de Verdragsluitende Partij(en) waarvoor de gegevens bestemd zijn daarvan onmiddellijk op de hoogte gebracht worden. Deze Verdragsluitende Partij(en) dient (dienen) de gegevens te corrigeren of te vernietigen, of erbij te vermelden dat ze onjuist zijn of niet dienden te worden overgemaakt ;
 - 4) de overmaking en ontvangst van persoonsgegevens moeten worden geregistreerd. De Verdragsluitende Partijen moeten de lijst uitwisselen waarin de overheden opgenomen zijn die de toestemming hebben om de registraties te raadplegen. De Verdragsluitende Partij die de persoonsgegevens overmaakt, ziet erop toe dat de gegevens niet langer dan nodig worden bewaard ;
 - 5) de toegang tot de persoonsgegevens wordt geregeld door de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Partij waaraan de betrokken persoon zijn vraag richt. De gegevens worden slechts verstrekt nadat daartoe de toestemming werd gevraagd aan de Verdragsluitende Partij waarvan de gegevens afkomstig zijn ;
 - 6) op verzoek van de Verdragsluitende Partij die de persoonsgegevens verstrekt heeft, deelt de Verdragsluitende Partij waarvoor de gegevens bestemd zijn, mee waarvoor de overgemaakte persoonsgegevens werden gebruikt en wat de resultaten ervan waren ;
 - 7) een Verdragsluitende Partij mag zich niet beroepen op het feit dat een andere Verdragsluitende Partij onjuiste gegevens zou hebben overgemaakt om zich te ontdoen van haar in haar nationale wetgeving vastgestelde verantwoordelijkheid ten aanzien van een benadeeld persoon ;
3. Elke Verdragsluitende Partij duidt een controleoverheid aan die, overeenkomstig het nationaal recht, op haar grondgebied onafhankelijk de verwerking van persoonsgegevens moet controleren op basis van onderhavig Verdrag. Zij moet bovendien nagaan of de bovengenoemde verwerking de rechten van de betrokken persoon niet schendt. De controleoverheden zijn eveneens bevoegd om de problemen te analyseren omtrent de toepassing en de interpretatie van onderhavig Verdrag in verband met de verwerking van persoonsgegevens. Deze controleoverheden kunnen overeenkomen samen te werken in het kader van de opdrachten die hen door onderhavig Verdrag worden toegekend.
 4. Wanneer de persoonsgegevens worden overgemaakt via een verbindingsofficier zoals bedoeld in artikel 8, zijn de bepalingen van onderhavig Verdrag eveneens van toepassing.

UITZONDERING

Artikel 10

1. Elk van de Partijen kan bijstand geheel of gedeeltelijk weigeren of deze aan voorwaarden onderwerpen wanneer het gaat om politieke of militaire delicten of delicten die in verband staan met de politieke of militaire delicten of wanneer de bijstandsverlening de rechten van de mens, de soevereiniteit of de veiligheid van de staat in gevaar zou kunnen brengen of tegen de nationale wetgeving en de internationale engagementen van de aangezochte Verdragsluitende Partij zou indruisen.
2. Wanneer een Partij bijstand weigert, moet de centrale bevoegde instelling van de andere Verdragsluitende Partij of de bevoegde overheid van de Verdragsluitende Partij die rechtstreeks het verzoek om bijstand indiende, binnen de 30 dagen, te tellen vanaf de dag van ontvangst van het verzoek om bijstand, worden ingelicht over die weigering met uitleg over de redenen ervan.

OVERLEG

Artikel 11

1. De bevoegde ministers van de Verdragsluitende Partijen kunnen permanente of tijdelijke werkgroepen oprichten die belast zijn met het onderzoek naar de gemeenschappelijke problemen inzake repressie en preventie van de criminaliteit zoals voorzien in artikel 2 en de samenwerking zoals voorzien in artikel 3 en, eventueel, met de uitwerking van voorstellen om, indien nodig, de praktische en technische aspecten van de samenwerking tussen de Verdragsluitende Partijen te verbeteren.
2. De bevoegde Ministers van de Verdragsluitende Partijen richten een evaluatiegroep op die om de drie jaar een rapport over de uitvoering van onderhavig Verdrag zal voorleggen aan de bevoegde Ministers van de Verdragsluitende Partijen.

VOERTAAL

Artikel 12

De samenwerking in het kader van onderhavig Verdrag gebeurt in het Engels, Frans en Litouws.

ONKOSTEN

Artikel 13

1. De kosten die gepaard gaan met de uitvoering van onderhavig Verdrag zullen respectievelijk ten laste zijn van elke Partij, afhankelijk van hun engagementen.

2. In voorkomend geval wordt de financiering van de onkosten bij uitvoering van acties in het kader van onderhavig Verdrag geval per geval in een akkoord vastgelegd door de twee Verdragsluitende Partijen.

REGELING VAN DE GESCHILLEN

Artikel 14

Alle geschillen in verband met de toepassing van onderhavig Verdrag zullen worden beslecht door onderhandelingen.

SLOTBEPALINGEN

Artikel 15

1. De bepalingen van onderhavig Verdrag zijn slechts van toepassing voor zover ze in overeenstemming zijn met het nationaal recht van elk van de Verdragsluitende Partijen.
2. Het toezicht op de uitvoering van onderhavig Verdrag gebeurt overeenkomstig het nationaal recht van elk van de Verdragsluitende Partijen.

Artikel 16

1. De Verdragsluitende Partijen informeren elkaar schriftelijk en langs diplomatieke weg over de afhandeling van de interne wettelijke formaliteiten, vereist voor de inwerkingtreding van onderhavig Verdrag.
2. Het Verdrag zal in werking treden op de eerste dag van de tweede maand volgend op de dag waarop de laatste bekendmaking wordt ontvangen, waarvan sprake in paragraaf 1 van onderhavig artikel.
3. Onderhavig Verdrag wordt gesloten voor onbepaalde tijd. Elke Verdragsluitende Partij kan het Verdrag opzeggen door de andere Partij langs diplomatieke weg aan te schrijven. Het Verdrag wordt verbroken na 6 maanden volgend op de datum van het aanschrijven.

Artikel 17

1. Elke Partij kan aan de andere Partij voorstellen doen toekomen die een wijziging van onderhavig Verdrag beogen. De wijzigingen in onderhavig Verdrag worden in onderlinge overeenstemming schriftelijk door de Partijen besloten.

2. De wijzigingen worden van kracht in de volgorde die is vastgesteld in paragraaf 2 van artikel 16 van onderhavig Verdrag.

TER STAVING hebben de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun respectieve Regering, hun handtekening onder onderhavig Verdrag geplaatst.

ONDERTEKEND te _____, op _____, in twee originele exemplaren, in het Litouws, Frans, Nederlands en Engels. De vier teksten zijn in gelijke mate rechtsgeldig. De Engelse tekst is rechtsgeldig wanneer er uiteenlopende interpretaties van onderhavig Verdrag zijn.

**VOOR DE REGERING
VAN HET KONINKRIJK BELGIË :**

**VOOR DE REGERING
VAN DE REPUBLIEK LITOUWEN :**

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF
BELGIUM AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUA-
NIA ON POLICE CO-OPERATION

The Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Republic of Lithuania

Hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Desiring to strengthen the friendly relations and to promote the co-operation between the Contracting Parties, and particularly to take into consideration the common will to strengthen the police co-operation between them;

Desiring to enhance this police co-operation within the framework of the international commitments adhered to by the Contracting Parties regarding the fundamental rights and freedoms, including the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms of 4 November 1950 as well as the Convention No. 108 of the Council of Europe of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data;

Considering that international organised crime constitutes a serious threat to the socio-economic development of the Contracting States, and that the recent developments of international organised crime may jeopardise their institutional functioning;

Considering that the need for a real and effective international police co-operation is essential to fight and prevent from organised crime as defined in the UN Convention on Organised Transnational Crime of 12 December 2000;

Based on the national laws of the Contracting Parties and considering the international commitments of the Contracting Parties;

Have agreed as follows:

DEFINITIONS

Article 1

For the purposes of the present Agreement, the following terms shall mean:

1. International trafficking in human beings

Any deliberate act of the following:

1) facilitating the entry on the territory of the Contracting Party to the Agreement, the transit, residence or departure from this territory if one uses to that end compelling actions, particularly acts of violence or threats, or deceit, abuse of authority or any other form of pressure in such a way that the person concerned has no other real and acceptable option but to submit to this pressure;

2) exploiting, in whichever way, an individual while being fully aware of the conditions mentioned at point 1) under which this individual entered, transited or resided on the territory of one of the Contracting States to the present Agreement.

2. Sexual exploitation of children

The criminal offences described in Article 34 of the UN Convention on Children's Rights of 20 November 1989, including the production, sale and distribution of or any other form of traffic in child pornography and the possession of such material for personal purposes.

3. Technical aid

Technical aid is the logistic aid offered to the competent services of the Contracting Parties.

4. Crime related to nuclear and radioactive material

The criminal offences listed in Article 7 §1 of the Convention on the Physical Protection of nuclear Material, signed in Vienna and New York on 3 March 1980.

5. Money laundering

The criminal offences listed in Article 6 §1-3 of the Convention of the Council of Europe on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the proceeds from Crime, signed in Strasbourg on 8 November 1990, on the conditions provided for in the ratification tool of the Republic of Lithuania.

6. Organised crime

Any offence coming under transnational organised crime as provided for in the UN Convention on Transnational Organised Crime of 12 December 2000.

7. Personal data

Any information concerning an identified or identifiable individual.

8. Identifiable person

One who can be identified, directly or indirectly, particularly with reference to an identification number or to one or more factors specific to one's physical, physiological, mental, economic, cultural or social identity.

9. Processing of personal data

Any operation or set of operations performed automatically or not upon personal data, such as collecting, recording, organising, saving, adapting or modifying, retrieving, consulting, using, passing on through transmission, diffusion or any other way of making them available, aligning or combining as well as blocking, erasing or destroying.

10. Narcotic drugs

Any natural or synthetic substance mentioned in Schedules I and II of the Single UN Convention on Narcotic Drugs adopted in New York on 30 March 1961. Any future Convention extending the list of drugs will come into force.

11. Psychotropic substance

Any natural or synthetic substance or any natural material mentioned in Schedules I, II, III or IV of the UN Convention on Psychotropic Substances of 21 February 1971. Any future Convention extending the list of psychotropic substances will come into force.

12. Illicit traffic in narcotic drugs or psychotropic substances

The expression "illicit traffic" refers to the production and manufacture of or the traffic in drugs or psychotropic substances contrary to the provisions of the UN Single Convention on Narcotic Drugs adopted on 30 March 1961, of the UN Convention on Psychotropic Substances of 21 February 1971, or of the UN Convention against the Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances adopted on 19 December 1988.

13. Urgent request

A request is considered urgent whenever the formal administrative proceedings with the central authorities may hamper or compromise the prevention or investigation.

14. Competent central organs of the Contracting Parties:

For the Republic of Lithuania - the Police Department to the Ministry of Home Affairs;

For the Kingdom of Belgium - the General Commission, International Police Co-operation policy Department (CGI) and General Operational Support Department (DGS) of the Belgian Federal Police.

15. Competent ministers of the Contracting Parties:

For the Republic of Lithuania, the Minister of Home Affairs;

For the Kingdom of Belgium, the Minister of Home Affairs and the Minister of Justice.

16. The competent central organs of the Contracting Parties notify one another of the competent authorities within the scope of the present Agreement.

FIELDS OF CO-OPERATION

Article 2

1. The Contracting Parties undertake to grant each other, in compliance with their national law and the conditions established in the present Agreement, the widest co-operation possible in the field of police co-operation.

2. The Contracting Parties will co-operate in the prevention, suppression and penalisation of serious crime derived from organised crime (below referred to as serious offences), and particularly:

- 1) offences against a person's life, freedom, health and physical integrity;
- 2) offences related to the production of and the illegal traffic in narcotic drugs, psychotropic substances and precursors;
- 3) illegal immigration;
- 4) procuring, traffic in human beings and sexual exploitation of children;
- 5) extortion of money;

- 6) theft, traffic and illegal trade in weapons, ammunition, explosives, radioactive substances, nuclear material and other dangerous substances;
- 7) falsifications (manufacturing, counterfeit and distribution) of means of payment, cheques and securities;
- 8) crimes in the field of economic and financial exchanges;
- 9) offences against goods, such as the theft and traffic in works of art and ancient objects;
- 10) the theft of, illegal trade and traffic in motor vehicles and the falsification and use of falsified vehicle documents;
- 11) money laundering.

3. The serious offences that are not defined in Article 1 will be evaluated by the competent central organs of the Contracting Parties in compliance with their national laws.

Article 3

The collaboration between the Parties shall also bear on:

- 1) searching missing people and assisting in the identification of unidentified corpses;
- 2) searching the territory of one Contracting Party for objects stolen, missing, embezzled or lost on the territory of the other Contracting Party.

Article 4

The Parties shall co-operate in the fields mentioned above in the Articles 2 and 3 by:

- 1) exchanging information between the competent authorities of the Contracting Parties;
- 2) exchanging material when possible;
- 3) providing technical and scientific aid, know-how as well as specialised technical equipment;
- 4) exchanging experiences in the fields mentioned in Articles 2 and 3 of the present Agreement;
- 5) co-operating in the professional and continuous training of the staff;
- 6) assisting in the preparation of the mutual legal assistance given by the competent authorities.

MUTUAL ASSISTANCE

Article 5

1. In order to fulfil the commitments, which result from the present Agreement, the Contracting Parties shall provide assistance and ensure close and permanent co-operation. Therefore, they shall exchange all pertinent and important information.

2. The competent central organs of the Contracting Parties mentioned in Article 1 of the present Agreement shall provide information and other mutual assistance in compliance with the requests for assistance in writing. One possibility for this co-operation is the permanent contact through the agency of appointed liaison officers.

3. The request for assistance must contain all the detailed information required for the request to be executed and must be accompanied by duly certified copies of the documents that may be useful for the execution of the aforesaid request.

4. In the event that the request cannot be executed within an appropriate time scale by the means mentioned in section 3 of the present article, the competent authority of the requesting Contracting Party may exceptionally and in case of urgency only, forward it directly to the competent authority of the requested Party, which may immediately respond. The requesting Contracting Party must inform the central organ of the Contracting Party that has been granted jurisdiction in matters of international co-operation, as quickly as possible of its request and motivate the urgency of the latter.

5. The request must be executed as quickly as possible. The central organs concerned of the Contracting Parties may, if the need arises, ask further information in order to facilitate the execution of the request.

6. In the event that the competent authority of the Contracting Party is not likely to provide assistance, it transfers the request to an authority of the Contracting Party likely to execute it.

7. In these specific cases, the central organ concerned of one Contracting Party may, on its own initiative, communicate information to the central organ concerned of the other Contracting Party, which is deemed useful for the latter in the prevention and the curbing of offences such as referred to in Article 2 of the present Agreement or in the prevention of threats to the public order and security.

8. The Contracting Parties commit themselves to having their police departments provide assistance, in compliance with the national laws and within the limits of their competencies, with a view to preventing and investigating punishable acts, assuming that the national law of the Contracting Party does not reserve the request or its execution to the judicial authorities.

Article 6

Any information provided by the requested Contracting Party may be used by the requesting Contracting Party as evidence for indictment only after being subject to a request for legal assistance in accordance with prevailing international regulations in both Contracting Parties.

Article 7

The requesting competent authority has to ensure the degree of confidentiality with which the requested authority concerned has marked the information. The degrees of security are those used by EUROPOL.

DETACHMENT OF LIAISON OFFICERS

Article 8

1. In order to promote and to accelerate co-operation, and to ensure the adequate implementation of the present Agreement, the Contracting Parties may, for a limited or unlimited period of time, detach liaison officers from one Contracting Party to the other Contracting Party.

2. The detachment of liaison officers for a limited or unlimited period of time aims at the promotion and acceleration of the co-operation between the Contracting Parties, notably by agreeing on assistance:

- 1) by exchanging information to combat crime in a preventive and repressive way;
- 2) in the execution of requests for mutual assistance in criminal cases;
- 3) for the purposes of executing assignments of authorities in charge of surveillance at external borders and of immigration;
- 4) for the purposes of executing assignments of authorities in charge of preventing threats to public order.

3. Liaison officers give advice and assistance. They are not qualified to independently carry out police actions. They provide information and carry out their assignments within the scope of the instructions given by their home country or by the Contracting Party to which they have been assigned. They regularly report to the central organ in charge of police co-operation of the Contracting Party to which they have been assigned.

4. The Contracting Parties may agree that liaison officers of one Contracting Party assigned to a third country also represent the interests of the other Contracting Party.

PROTECTION OF PERSONAL DATA

Article 9

1. With regard to the processing and the transmission of personal data in application of the present Agreement, the Contracting Parties commit themselves to ensure a degree of protection to these personal data in compliance with the provisions of the Convention on the Protection of Individuals with regard to the Automatic Processing of Personal Data of the Council of Europe of 28 January 1981 and of the Recommendation R (87) 15 of 17 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe aiming at regulating the use of personal data in the police sector.

2. In application of the present Agreement, the processing of personal data is subject to the national laws of the Contracting Parties as well as to the following provisions:

- 1) the Contracting Party to which the data are destined shall not use the data for purposes other than those mentioned by the requested Contracting Party and shall comply with the conditions set out by this Contracting Party as well as with the purposes for which the present Agreement makes provision for the transmission of such data. The data may only

be used for other purposes with prior authorization of the Contracting Party that transmits the data and in compliance with the laws of the Contracting Party the data is addressed to;

2) the data may only be used by the public authorities of the Contracting Party that carry out a task or a function within the framework of the purposes set out in the present Agreement and particularly in accordance with articles 2 and 3. The competent central organs of the Contracting Parties shall communicate the list of public authorities that are allowed to use the personal data;

3) the Contracting Party that transmits the data needs to make sure that the data are correct and complete. If it is established, either on one's own initiative or following a request of the person concerned, that incorrect data or data that should not have been transmitted have been supplied, the requesting Contracting Party or Parties that has/have received the data must be promptly informed and is/are obliged to correct or destruct them, or to mention that the data are not correct or that they should not have been transmitted;

4) the transmission and receipt of personal data must be registered. The Contracting Parties shall communicate the list of authorities with authorisation to consult the registration. The Contracting Party that transmits the personal data ensures that the data are not retained longer than necessary;

5) the access to the data is subject to the national legislation of the Contracting Party to which the person concerned addresses his/her request. The Contracting Party that receives the data may communicate information on the data only with prior consent from the Contracting Party at the origin of the data;

6) on request, the Contracting Party to which the data are destined shall inform the Contracting Party that transmits the data about their use and about the results obtained on the basis of the transmitted data;

7) one Contracting Party may not put forward that another Contracting Party transmitted incorrect data so as to pass off its responsibility in compliance with the domestic law, with regard to a prejudiced individual.

3. Each Contracting Party appoints a supervising authority that, in compliance with the domestic law, is in charge of carrying out an independent control on the personal data pursuant to the present Agreement and of verifying whether the aforementioned processing of data does not prejudice the rights of the person concerned. These supervising authorities are also competent to analyse the difficulties related to the implementation or interpretation of the present Agreement on the processing of personal data. The supervising authorities may agree to cooperate within the scope of the tasks set out in the present Agreement.

4. The provisions of the present Agreement shall also apply in the event that the personal data are transmitted through the agency of a liaison officer referred to in Article 8.

EXCEPTION

Article 10

1. Each Party may withhold assistance, partially or totally, or may subject it to certain conditions if it concerns offences of political or military nature or offences related to of-

fences of political or military nature, or if the execution of the assistance might jeopardise the Human Rights, prejudice the sovereignty or the security of the State, or be against the national law and the international commitments of the required Contracting Party.

2. In the event of refusal, the central organ concerned of the other Contracting Party or the authority concerned of the Contracting Party that has directly requested assistance must be informed within 30 days from the receipt of the request for assistance, explaining the reasons of the refusal.

CONSULTATION

Article 11

1. The competent Ministers of the Contracting Parties may set up permanent or occasional working groups in order to examine mutual problems relative to the repression and the prevention of organised crime mentioned in Article 2 and the fields of co-operation mentioned in Article 3 and, if deemed necessary, to put forward proposals in order to improve the practical and technical aspects of the co-operation between the Contracting Parties.

2. The competent Ministers of the Contracting Parties set up an evaluation committee that will report to the Ministers every three years.

LANGUAGES FOR COMMUNICATION

Article 12

For the co-operation within the scope of the present Agreement, the languages to be used are English, French and Lithuanian.

COSTS

Article 13

1. The costs related to the implementation of the present Agreement shall be borne by both Parties according to their commitments.

2. In other cases, the Contracting Parties agree on which Party shall bear the costs, which are incident to the execution of actions within the framework of the present Agreement.

SETTLEMENT OF CONTROVERSIES

Article 14

Any controversy caused by the implementation of the present Agreement shall be settled through negotiations.

FINAL PROVISIONS

Article 15

1. The provisions of the present Agreement only apply if they are compatible with the national law of both Contracting Parties.
2. The execution of the present Agreement will be supervised in compliance with the national law of both Contracting Parties.

Article 16

1. The Contracting Parties shall notify, in writing and through diplomatic channels, the completion of the constitutional formalities required for the implementation of the present Agreement.
2. The Agreement will come into force on the first day of the second month after receipt of the last notification referred to in the first paragraph of this article.
3. The present Agreement is concluded for an unlimited period of time. Any Contracting Party has the right to annul it by written notice to the other Party, forwarded through diplomatic channels. The denouncement shall become effective six months after its sending.

Article 17

1. Any party may send any proposal aiming at altering the present Agreement to the other Party. The Parties finalise the amendments of the present Agreement by mutual consent.
2. The amendments come into force in compliance with the provision in section 2 of Article 16 of the present Agreement.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective governments, have signed the present Agreement.

Signed at Vilnius, on 19th November 2003, in duplicate, in Lithuanian, French, Dutch and English, and the four texts shall be deemed authentic. The English text is the reference in the event of divergence on the interpretation of the present Agreement.

For the Government of the Kingdom of Belgium:

LAURETTE ONKELINX

PATRICK DEWAELE

For the Government of the Republic of Lithuania:

VIRGILIJUS BULOVAS

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE ET
LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE RELATIF À
LA COOPÉRATION POLICIÈRE

Le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République de Lituanie

Ci-après dénommés les Parties Contractantes,

Se fondant sur le souci de promouvoir les rapports d'amitié et de coopération entre les Parties Contractantes, et en particulier sur la volonté commune de renforcer la coopération policière entre eux;

Se fondant sur le désir de renforcer cette coopération policière dans le cadre des engagements internationaux souscrits par les Parties Contractantes en matière de respect des droits et libertés fondamentales, notamment de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales du 4 novembre 1950 ainsi que de la Convention no. 108 du Conseil de l'Europe du 28 janvier 1981 pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel;

Considérant que la criminalité organisée internationale représente une menace grave pour le développement socio-économique des Etats Contractants, et que les développements récents de la criminalité organisée internationale sont susceptibles d'influencer indûment le fonctionnement de leurs autorités publiques;

Considérant que la nécessité d'une coopération policière internationale efficace et effective est indispensable pour combattre et prévenir la criminalité organisée telle que prévue par la Convention du 12 décembre 2000 des Nations Unies concernant la criminalité transnationale organisée;

Se fondant sur les législations nationales de chacune des Parties Contractantes et compte tenu des engagements internationaux des Parties Contractantes;

Ont résolu de conclure le présent Accord.

DÉFINITIONS

Article 1

Au sens du présent Accord, on entend par :

1. Traite internationale des êtres humains

Tout comportement intentionnel suivant :

1) faciliter l'entrée sur le territoire de l'Etat partie au présent Accord, le transit, le séjour ou la sortie sur ce territoire s'il est fait usage, à cette fin, de la contrainte, notamment de violences ou de menaces ou, s'il y a recours à la tromperie, à l'abus d'autorité ou à d'autres formes de pression de manière telle que la personne n'a d'autres choix acceptables que de se soumettre à ces pressions;

2) exploiter de quelque manière que ce soit une personne en connaissance de cause que cette personne est entrée, transite ou réside sur le territoire de l'Etat partie au présent Accord dans les conditions indiquées au point 1).

2. Exploitation sexuelle des enfants

Les infractions visées par l'article 34 de la Convention des Nations Unies relative aux droits de l'enfant du 20 novembre 1989, en ce compris la production, la vente, la distribution ou d'autres formes de trafic de matériel à caractère pornographique impliquant des enfants et la détention à des fins personnelles de ce type de matériel.

3. Assistance technique

Par assistance technique, il faut entendre l'aide apportée en matière de soutien logistique aux services compétents des Parties Contractantes.

4. Criminalité liée aux matières nucléaires et radioactives

Les infractions telles qu'énumérées à l'article 7 §1 de la Convention sur la protection physique des matières nucléaires, signée à Vienne et à New-York le 3 mars 1980.

5. Blanchiment d'argent

Les infractions telles qu'énumérées à l'article 6 paragraphes 1 à 3 de la Convention du Conseil de l'Europe relative au blanchiment, au dépistage, et à la saisie et à la confiscation des produits du crime, signée à Strasbourg le 8 novembre 1990, sous la réserve consignée dans l'instrument de ratification de la République de Lituanie.

6. Criminalité organisée

Toute infraction qui relève de la criminalité transnationale organisée telle que prévue par la Convention du 12 décembre 2000 des Nations Unies concernant la criminalité transnationale organisée.

7. Données à caractère personnel

Toute information concernant une personne physique identifiée ou identifiable.

8. Personne identifiable

La personne qui peut être identifiée, directement ou indirectement, notamment par référence à un numéro d'identification ou à un ou plusieurs éléments spécifiques, propres à son identité physique, physiologique, psychique, économique, culturelle ou sociale.

9. Traitement des données à caractère personnel

Toute opération ou ensemble d'opérations effectuées ou non à l'aide de procédés automatisés, et appliquées à des données à caractère personnel, telles que la collecte, l'enregistrement, l'organisation, la conservation, l'adaptation ou la modification, l'extraction, la consultation, l'utilisation, la communication par transmission, diffusion ou toute autre forme de mise à disposition, le rapprochement ou l'interconnexion, ainsi que le verrouillage, l'effacement ou la destruction.

10. Stupéfiant

Toute substance, qu'elle soit d'origine naturelle ou synthétique, figurant au Tableau I ou au Tableau II de la Convention unique des Nations Unies sur les stupéfiants faite à New-York le 30 mars 1961. Toute Convention ultérieure qui modifiera et/ou élargira la liste des stupéfiants sera d'application.

11. Substance psychotrope

Toute substance, qu'elle soit d'origine naturelle ou synthétique, ou tout produit naturel du tableau I, II, III ou IV de la Convention des Nations Unies sur les substances psychotropes du 21 février 1971. Toute Convention ultérieure qui modifiera et/ou élargira la liste des stupéfiants sera d'application.

12. Trafic illicite de stupéfiants ou de substances psychotropes

L'expression "trafic illicite" désigne la culture, la fabrication ou le trafic de stupéfiants ou de substances psychotropes contraires aux buts de la Convention Unique des Nations Unies du 30 mars 1961 sur les stupéfiants, de la Convention des Nations Unies du 21 février 1971 sur les substances psychotropes ou de la Convention des Nations Unies du 19 décembre 1988 sur le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes.

13. Demande Urgente

Une demande est qualifiée d'urgente dans les cas où le passage par la procédure administrative formelle auprès des organes centraux compétents des Parties Contractantes risque d'entraver ou de compromettre l'action de prévention ou de recherche.

14. Organes Centraux compétents des Parties Contractantes sont :

Pour la République de Lituanie - le Département de Police auprès du Ministère de l'Intérieur;

Pour le Royaume de Belgique - le Commissariat Général, Direction Politique Coopération Policière Internationale (CGI) et Direction Générale de l'Appui Opérationnel (DGS).

15. Ministres compétents des Parties Contractantes sont :

Pour la République de Lituanie, le Ministre de l'Intérieur;

Pour le Royaume de Belgique, le Ministre de l'Intérieur et le Ministre de la Justice.

16. Les organes centraux compétents des Parties Contractantes se notifient mutuellement les autorités compétentes dans le cadre du présent Accord.

DOMAINES DE COOPÉRATION

Article 2

1. Chacune des Parties Contractantes s'engage à accorder à l'autre Partie, conformément à leur législation nationale et sous les conditions établies par le présent Accord, la coopération la plus large en ce qui concerne la coopération policière.

2. Les Parties Contractantes coopéreront à la prévention, la répression et la poursuite de délits graves relevant de la criminalité organisée (ci-après délits graves), et en particulier :

1) les infractions contre la vie, la liberté, la santé et l'intégrité physique des personnes;

2) les infractions liées à la production et au trafic illégal de stupéfiants, substances psychotropes et précurseurs;

3) la migration clandestine;

- 4) le proxénétisme, la traite des êtres humains et l'exploitation sexuelle des enfants;
 - 5) l'extorsion de fonds;
 - 6) le vol, le trafic et le commerce illégal d'armes, munitions, explosifs, substances radioactives, matières nucléaires et autres substances dangereuses;
 - 7) les falsifications (fabrication, contrefaçon, transformation et distribution) des moyens de paiement, chèques et titres;
 - 8) la criminalité dans le domaine des échanges économiques et financiers;
 - 9) les infractions contre les biens, entre autres le vol, le trafic d'oeuvres d'art et d'objets historiques;
 - 10) le vol, le commerce illégal et le trafic de véhicules à moteur et la falsification et l'usage des documents falsifiés de véhicules;
 - 11) le blanchiment d'argent.
3. Les délits graves qui ne sont pas définis à l'article 1 sont appréciés par les organes centraux compétents des Parties Contractantes selon leur législation nationale.

Article 3

La collaboration entre les Parties portera également sur :

- 1) la recherche des personnes disparues, et l'aide à l'identification des cadavres non identifiés;
- 2) la recherche sur le territoire de l'Etat d'une Partie Contractante d'objets volés, disparus, détournés ou égarés sur le territoire de l'Etat de l'autre Partie Contractante.

Article 4

Les parties coopéreront dans les domaines spécifiés dans les articles 2 et 3 ci-dessus par :

- 1) les échanges d'informations entre les autorités compétentes des Parties Contractantes;
- 2) les échanges de matériel selon les possibilités;
- 3) l'assistance technique et scientifique, les expertises et les fournitures de matériel technique spécialisé;
- 4) l'échange d'expériences dans les domaines spécifiés dans les articles 2 et 3 du présent Accord;
- 5) la coopération dans le domaine de la formation professionnelle et continue du personnel;
- 6) l'aide à la préparation de l'exécution de l'entraide judiciaire des autorités compétentes.

ASSISTANCE MUTUELLE

Article 5

1. Afin de tenir les engagements résultant du présent Accord, les Parties Contractantes se prêteront assistance et assureront une coopération étroite et permanente. Elles procéderont notamment à un échange de toutes les informations pertinentes et importantes.

2. Les organes centraux compétents des Parties Contractantes visés à l'article 1 du présent Accord fourniront les informations, ainsi que l'assistance mutuelle conformément aux demandes d'assistance présentées par écrit. Cette coopération peut prendre la forme d'un contact permanent par l'intermédiaire d'officiers de liaison à désigner.

3. La demande d'assistance doit comporter tous les renseignements détaillés requis pour l'exécution de la demande d'assistance et elle doit être accompagnée de copies dûment certifiées des documents susceptibles d'aider à l'exécution de ladite demande.

4. Lorsque la demande ne peut être faite en temps utile par la voie visée au paragraphe 3 de cet article, elle peut, exceptionnellement et en cas d'urgence uniquement, être adressée par l'autorité compétente de la Partie Contractante requérante directement à l'autorité compétente de la Partie requise et celle-ci peut y répondre directement. L'autorité compétente requérante doit aviser, dans les meilleurs délais, l'organe central compétent, dans la Partie Contractante requise, de sa demande et d'en motiver l'urgence.

5. La demande doit être exécutée dans les meilleurs délais. Les organes centraux compétents des Parties Contractantes peuvent, le cas échéant, demander des informations complémentaires pour faciliter l'exécution de la demande.

6. Quand l'autorité compétente de la Partie Contractante n'est pas susceptible d'accorder l'assistance, elle transmet la demande à une autre autorité compétente de la Partie Contractante qui est susceptible de le faire.

7. Dans des cas particuliers, chaque Partie Contractante peut, dans le respect de son droit national et sans y être invitée, communiquer à la Partie Contractante concernée des informations qui peuvent être importantes pour celle-ci aux fins de l'assistance pour la prévention et la répression d'infractions telles que visées à l'article 2 du présent Accord ou pour la prévention des menaces pour l'ordre et la sécurité publics.

8. Les Parties Contractantes s'engagent à ce que l'assistance soit accordée, dans le respect du droit national et dans les limites des compétences des autorités compétentes des Parties Contractantes, aux fins de la prévention et la recherche de faits punissables pour autant que le droit national de la Partie Contractante ne réserve pas la demande ou son exécution aux autorités judiciaires ou autres autorités publiques.

Article 6

Toute information fournie par la Partie Contractante requise ne peut être utilisée par la Partie Contractante requérante aux fins d'apporter la preuve des faits incriminés qu'après une demande d'entraide judiciaire conformément aux dispositions internationales applicables dans les deux Parties Contractantes.

Article 7

L'autorité compétente requérante doit garantir le degré de confidentialité que l'autorité compétente requise de l'autre Partie a attribué à l'information. Les degrés de sécurité sont ceux utilisés par EUROPOL.

DÉTACHEMENT DES OFFICIERS DE LIAISON

Article 8

1. Afin de promouvoir et d'accélérer leur coopération, ainsi que de mettre en oeuvre de manière convenable le présent Accord, les Parties Contractantes peuvent détacher, pour une durée déterminée ou indéterminée, des officiers de liaison d'une Partie Contractante auprès de l'autre Partie Contractante.

2. Le détachement d'officiers de liaison pour une durée déterminée ou indéterminée a pour but de promouvoir et d'accélérer la coopération entre les Parties Contractantes, notamment en convenant l'assistance :

1) sous la forme d'échange d'informations aux fins de la lutte tant préventive que répressive contre la criminalité;

2) dans l'exécution de demandes d'entraide en matière pénale;

3) pour les besoins de l'exercice des missions des autorités chargées de la surveillance des frontières extérieures et de l'immigration;

4) pour les besoins de l'exercice des missions des autorités des Parties Contractantes chargées de la prévention des menaces pour l'ordre public.

3. Les officiers de liaison ont une mission d'avis et d'assistance. Ils ne sont pas compétents pour l'exécution autonome de mesures de police. Ils fournissent des informations et exécutent leurs missions dans le cadre des instructions qui leur sont données par la Partie Contractante d'origine et par la Partie Contractante auprès de laquelle ils sont détachés. Ils font régulièrement rapport à l'organe central compétent de la Partie Contractante auprès de laquelle ils sont détachés.

4. Les Parties Contractantes peuvent convenir que les officiers de liaison d'une Partie Contractante détachés auprès d'États tiers représentent également les intérêts de l'autre Partie Contractante.

PROTECTION DES DONNÉES À CARACTÈRE PERSONNEL

Article 9

1. En ce qui concerne le traitement et la transmission de données à caractère personnel en application du présent Accord, les Parties Contractantes s'engagent à réaliser un niveau de protection des données à caractère personnel qui respecte les dispositions de la Convention du Conseil de l'Europe du 28 janvier 1981 pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel et de la Recommandation R (87) 15 du 17 septembre 1987 du Comité des Ministres du Conseil de

l'Europe visant à réglementer l'utilisation des données à caractère personnel dans le secteur de la police.

2. En application du présent Accord, le traitement des données à caractère personnel est soumis au droit national respectif de chaque Partie Contractante, ainsi qu'aux règles suivantes:

1) les données à caractère personnel ne peuvent être utilisées par la Partie Contractante destinataire qu'aux seules fins indiquées par la Partie Contractante qui les fournit et dans le respect des conditions imposées par cette Partie Contractante ainsi qu'aux seules fins pour lesquelles le présent Accord prévoit la transmission de telles données. L'utilisation des données à d'autres fins n'est possible qu'après autorisation préalable de la Partie Contractante qui transmet les données et dans le respect de la législation de la Partie Contractante destinataire;

2) les données à caractère personnel ne peuvent être utilisées que par les autorités publiques de la Partie Contractante qui assurent une tâche ou remplissent une fonction dans le cadre des fins visées dans le présent Accord et plus particulièrement les articles 2 et 3. Les organes centraux compétents des Parties Contractantes se communiqueront la liste des autorités publiques autorisées à utiliser les données à caractère personnel;

3) la Partie Contractante qui transmet les données est tenue de veiller à leur exactitude et à leur caractère complet. Si elle constate, soit de sa propre initiative soit suite à une demande de la personne concernée, que des données incorrectes ou qui n'auraient pas dû être transmises ont été fournies, la ou les Parties Contractantes destinataires doivent en être informées sans délai; cette dernière ou ces dernières sont tenues de procéder à la correction ou à la destruction des données ou de mentionner que ces données sont incorrectes ou n'auraient pas dû être transmises;

4) la transmission et la réception des données à caractère personnel doivent être enregistrées. Les Parties Contractantes se communiqueront la liste des autorités autorisées à consulter l'enregistrement. La Partie Contractante qui transmet les données à caractère personnel veille à ce que ces données ne soient pas conservées plus longtemps que nécessaire;

5) l'accès aux données à caractère personnel est régi par le droit national de la Partie Contractante à laquelle la personne concernée présente sa demande. La communication des données au demandeur n'est possible qu'après avoir demandé l'autorisation de la Partie Contractante qui est à l'origine des données;

6) sur demande de la Partie Contractante qui a transmis les données à caractère personnel, la Partie Contractante destinataire l'informe de l'usage qui en a été fait sur la base des données à caractère personnel transmises et des résultats obtenus;

7) une Partie Contractante ne peut invoquer le fait qu'une autre Partie Contractante ait transmis des données à caractère personnel incorrectes pour se décharger de la responsabilité qui lui incombe conformément à son droit national, à l'égard d'une personne lésée.

3. Chaque Partie Contractante désigne une autorité de contrôle chargée, dans le respect du droit national, d'exercer sur son territoire un contrôle indépendant des traitements de données à caractère personnel effectués sur base du présent Accord et de vérifier si lesdits traitements ne sont pas attentatoires aux droits de la personne concernée. Ces autorités de contrôle sont également compétentes pour analyser les difficultés d'application ou d'in-

interprétation du présent Accord portant sur le traitement des données à caractère personnel. Elles peuvent s'entendre pour collaborer dans le cadre des missions qui leur sont reconnues par le présent Accord.

4. Si des données à caractère personnel sont transmises par l'intermédiaire d'un officier de liaison visé à l'article 8, les dispositions du présent Accord sont également d'application.

EXCEPTION

Article 10

1. Chacune des Parties peut refuser l'assistance, totalement ou en partie, ou la soumettre à des conditions lorsqu'il s'agit de délits politiques ou militaires, ou de délits connexes aux délits politiques ou militaires ou lorsque la réalisation de l'assistance pourrait menacer les droits de l'homme, porter atteinte à la souveraineté ou la sécurité de l'Etat, ou être contraire à la législation nationale et aux engagements internationaux de la Partie Contractante requise.

2. En cas de refus d'assistance, l'organe central compétent de l'autre Partie Contractante ou l'autorité compétente de la Partie Contractante qui a directement présenté la demande d'assistance doit en être informé dans les 30 jours à compter de la date de la réception de la demande d'assistance, en expliquant les raisons de ce refus.

CONCERTATION

Article 11

1. Les Ministres compétents des Parties Contractantes peuvent créer des groupes de travail permanents ou occasionnels chargés d'examiner des problèmes communs concernant la répression et la prévention des domaines des délits graves visés à l'article 2 et les domaines de coopération visés à l'article 3 du présent Accord et d'élaborer, le cas échéant, des propositions aux fins d'améliorer, si besoin est, les aspects pratiques et techniques de la coopération entre les Parties Contractantes.

2. Les Ministres compétents des Parties Contractantes créent un groupe d'évaluation qui fera un rapport sur l'exécution du présent Accord aux Ministres compétents des Parties Contractantes tous les trois ans.

LANGUES DE COMMUNICATION

Article 12

La coopération dans le cadre du présent Accord s'effectue dans les langues anglaise, française et lituanienne.

FRAIS

Article 13

1. Les frais liés à la mise en oeuvre du présent Accord seront respectivement à charge de chaque Partie dans la mesure de leurs engagements.

2. Le cas échéant, le financement des frais relatifs à la réalisation des actions dans le cadre du présent Accord fait l'objet d'accords entre les deux Parties Contractantes au cas par cas.

RÈGLEMENT DES DIFFÉRENDS

Article 14

Tout différend occasionné par la mise en oeuvre du présent Accord sera réglé par négociations.

DISPOSITIONS FINALES

Article 15

1. Les dispositions du présent Accord ne sont applicables que dans la mesure où elles sont compatibles avec le droit national de chacune des Parties Contractantes.

2. La surveillance de l'exécution du présent Accord s'effectuera conformément au droit national de chacune des Parties Contractantes.

Article 16

1. Les Parties Contractantes se notifieront mutuellement, par écrit et par la voie diplomatique, l'accomplissement des formalités légales internes requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. L'Accord entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit la date de réception de la dernière de ces notifications mentionnées au paragraphe 1 du présent article.

3. Le présent Accord est conclue pour une durée illimitée. Toute Partie Contractante peut la dénoncer au moyen d'une notification écrite adressée par voie diplomatique à l'autre Partie Contractante. La dénonciation prendra effet 6 mois après la date de son envoi.

Article 17

1. Toute Partie peut faire parvenir à l'autre Partie toutes propositions tendant à modifier le présent Accord. Les Parties arrêtent d'un commun accord par écrit les modifications au présent Accord.

2. Les modifications entrent en vigueur d'après l'ordre établi au paragraphe 2 de l'article 16 du présent Accord.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés par leur Gouvernement respectif à cet effet, ont apposé leurs signatures au bas du présent Accord.

Signé à Vilnius, le 19 Novembre 2003, en deux exemplaires originaux, dans chacune des langues lituanienne, française, néerlandaise et anglaise, les quatre textes faisant également foi. Le texte anglais fait foi en cas de divergence relative à l'interprétation du présent Accord.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

LAURETTE ONKELINX

PATRICK DEWAELE

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

VIRGILIJUS BULOVAS

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]
**BELGIJOS KARALYSTĖS VYRIAUSYBĖS
IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS
DĖL POLICIJŲ BENDRADARBIAVIMO**

Belgijos Karalystės Vyriausybė

ir

Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

toliau vadinamos Susitariančiosiomis Šalimis,

remdamosi būtinybe skatinti abiejų Susitariančiųjų Šalių draugystės ir bendradarbiavimo santykius, ypač bendru noru stiprinti policijų bendradarbiavimą;

siekdamos stiprinti ši policijų bendradarbiavimą, remdamosi Susitariančiųjų Šalių priisiimtais tarptautiniais įsipareigojimais žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos srityje, būtent – 1950 m. lapkričio 4 d. Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos Konvencija dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu (ETS Nr. 108);

manydamos, kad tarptautinis organizuotas nusikalstamumas kelia didelę grėsmę Susitariančiųjų Šalių valstybių socialinei bei ekonominei plėtrai ir kad pastaruoju metu išaugę jo mastai gali turėti neigiamos įtakos jų valstybės institucijų veiklai;

manydamos, kad veiksmingas ir produktyvus tarptautinis policijos bendradarbiavimas yra būtinas siekiant kovoti ir užkirsti kelią organizuotam nusikalstamumui, apibrėžtam 2000 m. gruodžio 12 d. Jungtinių Tautų Konvencijoje prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą;

vadovaudamosi savo valstybių įstatymais ir atsižvelgdamos į Susitariančiųjų Šalių priisiimtus tarptautinius įsipareigojimus,

s u s i t a r ė:

Sąvokos

1 straipsnis

Šiame Susitarime:

1. Tarptautinė prekyba žmonėmis – bet kokia tyčinė veika, kuria:

1) palengvinamas atvykimas į Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijas, tranzitas per jas, buvimas jose ar išvykimas iš jų, naudojant prievartą, t. y. smurtą ar grąsinimus arba apgaulę, piktaudžiaujant tarnybine padėtimi ar kitaip naudojant spaudimą asmeniui, kad jis neturi kito priimtino pasirinkimo, kaip paklusti šiam spaudimui;

2) bet koku būdu išnaudojamas asmuo, žinant, kad šis asmuo atvyko, vyksta tranzitu arba gyvena Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje 1 punkte nurodytomis sąlygomis.

2. Seksualinis vaikų išnaudojimas – tai nusikaltimai, išvardyti Jungtinių Tautų 1989 m. lapkričio 20 d. Vaiko teisių konvencijos 34 straipsnyje, įskaitant pornografinio pobūdžio daiktų gamybą, pardavimą, platinimą ar kitokią neteisėtą jų apyvartą, įtraukiant į šią veiklą vaikus, ir tokių daiktų laikymą asmeniniams tikslams.

3. Techninė pagalba – tai logistinė pagalba Susitariančiosios Šalies kompetentingoms tarnyboms.

4. Nusikaltimai, susiję su branduolinėmis ir radioaktyviosiomis medžiagomis, – tai nusikaltimai, išvardyti 1980 m. kovo 3 d. Vienoje ir Niujorke pasirašytos Branduolinių medžiagų fizinės apsaugos konvencijos 7 straipsnio 1 dalyje.

5. Pinigų plovimas – tai nusikaltimai, išvardyti 1990 m. lapkričio 8 d. Strasbūre pasirašytos Europos Tarybos Konvencijos dėl pinigų išplovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo 6 straipsnio 1–3 dalyse, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos ratifikavimo dokumentuose padarytas išlygas.

6. Organizuotas nusikalstamumas – bet kokie nusikaltimai, susiję su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu, apibrėžtu 2000 m. gruodžio 12 d. Jungtinių Tautų Konvencijoje prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą.

7. Asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta.

8. Asmuo, kurio tapatybė gali būti nustatyta, – tai asmuo, kurio tapatybę galima tiesiogiai arba netiesiogiai nustatyti pagal asmens kodą arba pagal vieną ar kelis asmeniui būdingus fizinio, fiziologinio, psichinio, ekonominio, kultūrinio ar socialinio pobūdžio požymius.

9. Asmens duomenų tvarkymas – bet kuris automatinis ar neautomatinis būdas su asmens duomenimis atliekamas veiksmas ar jų visuma, t. y. rinkimas, užrašymas, tvarkymas, saugojimas, pritaikymas ar keitimas, atgamimimas, paieška, naudojimas, teikimas perduodant, platinant arba kitaip atskleidžiant, grupavimas ar jungimas, išlaptinimas, trėnimas ar naikinimas.

10. Narkotinės medžiagos – bet kokios gamtinės ar sintetinės medžiagos, išvardytos 1961 m. kovo 30 d. Niujorke pasirašytos Jungtinių Tautų Bendrosios narkotinių medžiagų konvencijos I ir II sąrašuose. Jei vėliau bus priimtas susitarimas, kuris pakeis ir (arba) papildys narkotinių medžiagų sąrašą, bus taikomos jo normos.

11. Psichotropinės medžiagos – bet kokios gamtinės ar sintetinės medžiagos arba bet kokie natūralūs produktai, išvardyti 1971 m. vasario 21 d. Jungtinių Tautų Psichotropinių medžiagų konvencijos I, II, III ir IV sąrašuose. Jei vėliau bus priimtas susitarimas, kuris pakeis ir (arba) papildys psichotropinių medžiagų sąrašą, bus taikomos jo normos.

12. Neteisėta narkotinių ar psichotropinių medžiagų apyvarta – tai narkotinių ar psichotropinių medžiagų auginimas, gamyba ar prekyba, prieštaraujantys tikslams, nurodytiems 1961 m. kovo 30 d. Jungtinių Tautų Bendrojoje narkotinių medžiagų konvencijoje, 1971 m. vasario 21 d. Jungtinių Tautų Psichotropinių medžiagų konvencijoje ir 1988 m. gruodžio 19 d. Jungtinių Tautų Konvencijoje dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta.

13. Skubus prašymas – prašymas laikomas skubiu tais atvejais, kai oficialių administracinių procedūrų atlikimas nagrinėjant prašymą Susitariančiųjų Šalių centrinėse kompetentingose institucijose galėtų sutrukdyti arba pakenkti nusikaltimų prevencijai ar tyrimui.

14. Susitariančiųjų Šalių centrinės kompetentingos institucijos:

Belgijos Karalystėje – Generalinio komisariato Politikos ir tarptautinio policijos bendradarbiavimo valdyba (CGI) ir Operatyvinės pagalbos generalinė valdyba (DGS).

Lietuvos Respublikoje – Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos;

15. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi ministrai:

Belgijos Karalystėje – vidaus reikalų ministras ir teisingumo ministras.

Lietuvos Respublikoje – vidaus reikalų ministras;

16. Susitariančiųjų Šalių centrinės kompetentingos institucijos informuoja viena kitą, kokios valstybės institucijos pagal šio Susitarimo nuostatas bus laikomos Susitariančiųjų Šalių kompetentingomis institucijomis.

Bendradarbiavimo sritys

2 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja aktyviai tarpusavyje bendradarbiauti policijos veiklos srityje, remdamosi savo valstybių nacionalinės teisės aktais ir šiame Susitarime nustatytais sąlygomis.

2. Susitariančiosios Šalys bendradarbiauja siekdamos užkirsti kelią, kovoti ir tirti sunkius nusikaltimus, susijusius su organizuotu nusikalstamumu, (toliau – sunkūs nusikaltimai), pirmiausia:

- 1) nusikaltimus asmens gyvybei, laisvei, sveikatai ir fiziniam neliečiamumui;
- 2) nusikaltimus, susijusius su neteisėta narkotinių bei psichotropinių medžiagų ir prekursorių gamyba bei apyvarta;
- 3) neteisėtą migraciją;
- 4) sąvadarimą, prekybą žmonėmis ir vaikų seksualinį išnaudojimą;
- 5) turto prievartavimą;
- 6) ginklų, šaudmenų, sprogstamųjų, radioaktyviųjų, branduolinių ir kitų pavojingų medžiagų vagystes ir neteisėtą apyvartą;
- 7) mokėjimo priemonių, čekių ir vertybinių popierių klastojimą (gaminimą, padirbimą, perdirbimą ir platinimą);
- 8) nusikalstamą ūkinę ir finansinę veiklą;
- 9) nusikaltimus nuosavybei, įskaitant meno kūrinių ir istorinių vertybių vagystes, neteisėtą jų apyvartą;
- 10) motorinių transporto priemonių vagystes, neteisėtą apyvartą ir prekybą jomis, taip pat šių transporto priemonių dokumentų klastojimą ir suklastotų dokumentų naudojimą;
- 11) pinigų plovimą.

3. Kitus sunkius nusikaltimus, kurie nėra apibrėžti 1 straipsnyje, vertina Susitariančiųjų Šalių centrinės kompetentingos institucijos pagal savo nacionalinės teisės aktus.

3 straipsnis

Susitariančiosios Šalys taip pat bendradarbiauja:

- 1) ieškant dingusių be žinios asmenų ir padedant nustatyti neatpažintų laborių tapatybę;
- 2) ieškant vienos iš Susitariančiųjų Šalių valstybės teritorijoje daiktų, kurie buvo pavogti, dingę, pasisavinti ar pamesti kitos Susitariančiųjų Šalių valstybės teritorijoje.

4 straipsnis

Susitariančiosios Šalys bendradarbiauja šio Susitarimo 2 ir 3 straipsniuose nurodytose srityse šiais būdais:

- 1) keičiantis informacija tarp Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų;
- 2) pagal galimybę keičiantis įranga;
- 3) teikiant techninę ir mokslinę pagalbą, atliekant ekspertizes ir tiekiant specialią techninę įrangą;
- 4) keičiantis patirtimi šio Susitarimo 2 ir 3 straipsniuose nurodytose srityse;
- 5) bendradarbiaujant personalo profesinio mokymo ir kvalifikacijos kėlimo srityje;
- 6) padedant kompetentingoms institucijoms pasirengti teisinės pagalbos teikimui.

Savitarpio pagalba

5 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys, vykdydamos šio Susitarimo įsipareigojimus, teikia viena kitai pagalbą ir užtikrina glaudų bei nuolatinį bendradarbiavimą. Jos keičiasi visa reikšminga ir svarbia informacija.

2. Informacijos ir kitos pagalbos teikimą pagal raštu gautus pagalbos prašymus atlieka Susitariančiųjų Šalių centrinės kompetentingos institucijos, nurodytos šio Susitarimo 1 straipsnyje. Šis bendradarbiavimas gali būti palaikomas per pareigūną ryšiams palaikyti, kuris gali būti paskirtas.

3. Pagalbos prašyme turi būti pateikta visa išsami informacija, reikalinga jam įvykdyti; ir pridėtos dokumentų, galinčių padėti įvykdyti pagalbos prašymą, tinkamai patvirtintos kopijos.

4. Jei pagalbos prašymo negalima pateikti laiku šio straipsnio 3 dalyje nurodytu būdu, jį tik išimties ir skubos tvarka gali pateikti vienos Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija tiesiogiai kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai, o pastaroji gali tiesiogiai atsakyti. Pagalbos prašymą pateikusi Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija turi kuo skubiau apie tiesioginį pagalbos prašymą pranešti kitos Susitariančiosios Šalies centrinei kompetentingai institucijai ir motyvuoti jo skubumą.

5. Pagalbos prašymas įvykdomas kuo greičiau. Prireikus Susitariančiųjų Šalių centrinės kompetentingos institucijos gali prašyti papildomos informacijos, kuri palengvintų pagalbos prašymo įvykdymą.

6. Jeigu Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija negali suteikti pagalbos, ji perduoda prašymą kitai Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai, kuri ją gali suteikti.

7. Ypatingais atvejais viena Susitariančioji Šalis, vadovaudamasi nacionalinės teisės aktais, gali savo iniciatyva perduoti kitai Susitariančiajai Šaliai informaciją, kuri gali būti svarbi pastarajai vykdant šio Susitarimo 2 straipsnyje išvardytų nusikaltimų prevenciją ir kovojant su jais arba užkertant kelią nusikaltimams viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui.

8. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja užtikrinti, kad vykdant sunkių nusikaltimų prevenciją ir tyrimą pagalba bus teikiama pagal savo valstybių nacionalinę teisę ir pagal kompetentingų institucijų kompetenciją, jei Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionalinė teisė nenustato, kad prašymus teikia ar vykdo teisminės institucijos arba kitos valstybės institucijos.

6 straipsnis

Bet kokią prašomosios Susitariančiosios Šalies pateiktą informaciją prašančioji Susitariančioji Šalis gali naudoti kaip įrodymus baudžiamosioje byloje tik pateikusi teismės pagalbos prašymą pagal abiejose Susitariančiosiose Šalyse galiojančias tarptautinės teisės normas.

7 straipsnis

Informaciją gavusi Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija privalo užtikrinti tokį pateiktos informacijos konfidencialumo lygį, kokį kitos Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija suteikė tai informacijai. Apsaugos lygiai – tai Europolo nustatyti lygiai.

Pareigūnų ryšiams palaikyti komandiravimas

8 straipsnis

1. Siekdamas skatinti ir aktyvinti bendradarbiavimą bei tinkamai įgyvendinti šį Susitarimą, Susitariančiosios Šalys gali apibrėžtam arba neapibrėžtam laikui savo valstybės pareigūnus ryšiams palaikyti komandiruoti į viena kitos valstybės teritoriją.

2. Pareigūnų ryšiams palaikyti komandiravimo apibrėžtam arba neapibrėžtam laikui tikslas – skatinti ir aktyvinti bendradarbiavimą tarp Susitariančiųjų Šalių, teikiant pagalbą:

- 1) keičiantis informacija, kovojant su nusikalstamumu ir vykdant prevenciją;
- 2) vykdant teisinės pagalbos prašymus baudžiamosiose bylose;
- 3) Susitariančiųjų Šalių valstybės institucijoms, atsakingoms už išorinių sienų apsaugą ir migraciją, įgyvendinant savo uždavinius;
- 4) Susitariančiųjų Šalių valstybės institucijoms, atsakingoms už nusikaltimų viešajai tvarkai prevenciją, įgyvendinant savo uždavinius.

3. Pareigūnų ryšiams palaikyti uždavinys – patarti ir padėti. Jie nėra įgalioti savarankiškai atlikti policijos funkcijų. Jie teikia informaciją ir įgyvendina jiems išskeltus uždavinius, vadovaudamiesi nurodymais, kuriuos jiems davė juos komandiravusi Susitariančioji Šalis ir Susitariančioji Šalis, į kurią jie buvo komandiruoti. Jie reguliariai teikia ataskaitas Susitariančiosios Šalies, į kurią jie buvo komandiruoti, centrinei kompetentingai institucijai.

4. Susitariančiosios Šalys gali susitarti, kad vienos Susitariančiosios Šalies pareigūnai ryšiams palaikyti, komanduoti į trečiąją valstybę, taip pat atstovaus ir kitos Susitariančiosios Šalies interesams.

Asmens duomenų apsauga

9 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja užtikrinti, kad pagal šį Susitarimą tvarkant ir perduodant asmens duomenis būtų suteikta asmens duomenų apsauga vadovaujantis 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos Konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu ir 1987 m. rugsėjo 15–17 d. Europos Tarybos Ministrų Komiteto Rekomendacijos R (87), reglamentuojančios asmens duomenų naudojimą policijos veiklos srityje, nuostatomis.

2. Pagal šį Susitarimą asmens duomenys tvarkomi remiantis Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionalinės teisės aktais ir šiomis nuostatomis:

1) gauti asmens duomenys gali būti naudojami tik tiems tikslams, kuriuos nurodė juos perdavusi Susitariančioji Šalis ir tik laikantis šios Šalies numatytų sąlygų, taip pat tik tiems tikslams, kuriems šis Susitarimas numato tokių asmens duomenų perdavimą. Kitiems tikslams asmens duomenis galima naudoti tik iš anksto gavus juos perdavusios Susitariančiosios Šalies sutikimą ir tik vadovaujantis Susitariančiosios Šalies, gavusios asmens duomenis, valstybės nacionalinės teisės aktais;

2) asmens duomenis gali naudoti tik Susitariančiosios Šalies valstybės institucijos, kurios vykdo uždavinius ir funkcijas, įgyvendindamos šio Susitarimo 2 ir 3 straipsniuose numatytus tikslus. Susitariančiųjų Šalių centrinės kompetentingos institucijos perduoda viena kitai valstybės institucijų, kurios turi teisę naudoti asmens duomenis, sąrašus;

3) asmens duomenis perduodanti Susitariančioji Šalis yra įpareigota užtikrinti, kad jie būtų tikslūs ir išsamūs. Jei ši Šalis savo iniciatyva arba suinteresuoto asmens prašymu nustato, kad buvo pateikti neteisingi asmens duomenys arba asmens duomenys, kurie neturėjo būti perduoti, ji nedelsdama apie tai praneša Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai ar institucijoms, kurioms buvo perduoti asmens duomenys, o pastaroji arba pastarosios privalo juos pataisyti ar sunaikinti arba nurodyti, kad šie asmens duomenys yra neteisingi arba neturėjo būti perduoti;

4) perduodami ir gaunami asmens duomenys turi būti registruojami. Susitariančiosios Šalys perduoda viena kitai valstybės institucijų, turinčių teisę susipažinti su įregistruotais asmens duomenimis, sąrašą. Asmens duomenis perdavusi Susitariančioji Šalis atsakinga už tai, kad šie asmens duomenys nebūtų saugomi ilgiau, negu yra būtina;

5) susipažinimo su asmens duomenimis sąlygas reglamentuoja Susitariančiosios Šalies, kuriai suinteresuotas asmuo pateikia prašymą, valstybės nacionalinės teisės aktai. Suinteresuotajam asmeniui duomenys gali būti perduoti tik gavus Susitariančiosios Šalies, kuri pateikė asmens duomenis, sutikimą;

6) Susitariančiosios Šalies, perdavusios asmens duomenis, prašymu asmens duomenis gavusi Susitariančioji Šalis praneša apie šių asmens duomenų panaudojimą ir pasiektus rezultatus;

7) viena Susitariančioji Šalis, norėdama išvengti atsakomybės, kurią jai numato nacionalinės teisės aktai, dėl nukentėjusio asmens negali remtis tuo, kad kita Susitariančioji Šalis perdavė neteisingus asmens duomenis.

3. Abi Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie priežiūros institucijas, kurių paskirtis – vadovaujantis Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionalinės teisės aktais pagal šį Susitarimą vykdyti nepriklausomą asmens duomenų tvarkymo priežiūrą ir tikrinti, ar šis tvarkymas nepažeidžia suinteresuotų asmenų teisių. Šios priežiūros institucijos taip pat analizuoja sunkumus, susijusius su asmens duomenų tvarkymu ir kylančius taikant bei aiškinant šį Susitarimą. Jos gali susitarti bendradarbiauti, vykdydamos šiame Susitarime nustatytus uždavinius.

4. Šio Susitarimo nuostatos taip pat yra taikomos ir tuo atveju, kai asmens duomenys yra perduodami per 8 straipsnyje numatytą pareigūną ryšiams palaikyti.

Išimtis

10 straipsnis

1. Abi Susitariančiosios Šalys gali visiškai ar iš dalies atsisakyti suteikti pagalbą arba gali ją teikti tik tam tikromis sąlygomis, jei tai yra politiniai ar karo nusikaltimai arba nusikaltimai, susiję su karo ar politiniais nusikaltimais, arba jeigu suteikta pagalba galėtų pažeisti žmogaus teises, padaryti žalos valstybės suverenitetui ar saugumui arba prieštarautų prašomos Susitariančiosios Šalies valstybės įstatymams ar tarptautiniams įsipareigojimams.

2. Atsisakius suteikti pagalbą, per 30 dienų nuo pagalbos prašymo gavimo dienos apie atsisakymą turi būti pranešta kitos Susitariančiosios Šalies centrinei kompetentingai institucijai arba Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai, tiesiogiai pateikusiai pagalbos prašymą, nurodant atsisakymo priežastis.

Konsultacijos

11 straipsnis

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi ministrai gali sudaryti nuolatines arba laikinas darbo grupes, kurių tikslas – tirti bendras problemas, kylančias kovojant su šio Susitarimo 2 straipsnyje išvardytais sunkiais nusikaltimais bei vykdant jų prevenciją ir bendradarbiaujant šio Susitarimo 3 straipsnyje nurodytose srityse, ir prireikus rengti pasiūlymus, kurie pagerintų Susitariančiųjų Šalių bendradarbiavimo praktinius ir techninius aspektus.

2. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi ministrai sudaro vertinimo grupę, kuri kas treji metai Susitariančiųjų Šalių kompetentingiems ministrams teiks šio Susitarimo vykdymo ataskaitas.

Bendravimo kalbos

12 straipsnis

Pagal šį Susitarimą bendradarbiavimas vykdomas anglų, prancūzų ir lietuvių kalbomis.

Išlaidos

13 straipsnis

1. Šio Susitarimo įgyvendinimo išlaidas dengia Susitariančiosios Šalys pagal savo išsipareigojimus.

2. Prireikus kiekvienu konkrečiu atveju Susitariančiosios Šalys sudaro susitarimus siekdamas padengti veiksmų, susijusių su šiuo Susitarimu, įgyvendinimo išlaidas.

Ginčų sprendimas

14 straipsnis

Ginčai, kilę įgyvendinant šį Susitarimą, sprendžiami derybomis.

Baigiamosios nuostatos

15 straipsnis

1. Šio Susitarimo nuostatos taikomos tiek, kiek jos neprieštarauja Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionalinės teisės aktams.

2. Šio Susitarimo vykdymas prižiūrimas vadovaujantis abiejų Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionalinės teisės aktais.

16 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai diplomatiniais kanalais, kad įvykdė šiam Susitarimui įsigaliooti būtinus Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionalinės teisės aktų reikalavimus.

2. Šis Susitarimas įsigalioja antro mėnesio pirmą dieną po to, kai gaunamas paskutinis šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas.

3. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikui. Abi Susitariančiosios Šalys gali jį nutraukti, apie tai pranešdamos viena kitai diplomatiniais kanalais. Šis Susitarimas nustoja galioti praėjus šešiams mėnesiams nuo pranešimo išsiuntimo kitai Susitariančiajai Šaliai dienos.

17 straipsnis

1. Abi Susitariančiosios Šalys, norėdamos daryti šio Susitarimo pakeitimus, gali teikti viena kitai bet kokį pasiūlymą. Sprendimus dėl šio Susitarimo pakeitimų Susitariančiosios Šalys priima bendru rašytiniu sutarimu.

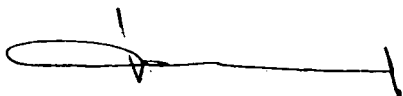
2. Pakeitimai įsigalioja šio Susitarimo 16 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti savo Vyriausybių tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

PASIRAŠYTAS 2003 m. lapkričio 19 d. Vilniuje, dviem egzemplioriais, prancūzų, olandų, lietuvių ir anglų kalbomis. Visi tekstai autentiški.

Iškilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, remiamasi tekstu anglų kalba.

BELGIJOS KARALYSTĖS
VYRIAUSYBĖS VARDU

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

